

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0140/2010

5.5.2010

MIETINTÖ

EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+)
(2009/2218(INI))

Kehitysyhteistyövaliokunta

Esittelijä: Franziska Keller

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	6
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	6
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	6

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) (2009/2218(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta 20. joulukuuta 2005 antaman yhteisen julkilausuman: Eurooppalainen konsensus¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti sen 21 artiklan 2 kohdan, jossa vahvistetaan unionin periaatteet ja päämäärät kansainvälisten suhteiden alalla, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimuksen) 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että Euroopan unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimus) 7 artiklan, jonka mukaan unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen,
- ottaa huomioon AKT–EY-kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimuksen) 12 artiklan,
- ottaa huomioon yhteisen Afrikka–EU-strategian, joka hyväksyttiin Lissabonissa joulukuussa vuonna 2007,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosittuhattavoitteiden saavuttamiseksi" (SEC(2005)0455),
- ottaa huomioon komission ensimmäisen kaksivuotiskertomuksen "EU:n kertomus kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta" (KOM(2007)0545) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2007)1202),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille kehitysyhteistyöpolitiikan työnjakoa koskevista EU:n menettelysäännöistä (KOM(2007)0072),
- ottaa huomioon vuoden 2009 EU:n kertomuksen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (KOM(2009)0461 lopullinen) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2009)1137),

¹ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – poliittisen toimintakehyksen laatiminen koko unionin lähestymistavalle" (KOM(2009)0458),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden työohjelma" (SEC(2010)0421, lopullinen), joka oli neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon liitteenä,
- ottaa huomioon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon: 12-kohtainen EU:n toimintaohjelma vuosittuhattavoitteiden edistämiseksi (KOM(2010)0159),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kriisitilanteen tuki kehitysmaille"(KOM(2009)0160),
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan "Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus" (KOM(2009)0163),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevasta vihreästä kirjasta¹,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman komission ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta ja erityisesti sen liitteen I²,
- ottaa huomioon 21. ja 22. joulukuuta 2004 annetut neuvoston päätelmät maataloudesta ja kalastuksesta,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2005 annetut neuvoston päätelmät vuosittuhattavoitteiden saavuttamisen nopeuttamisesta,
- ottaa huomioon 17. lokakuuta 2006 hyväksytyt neuvoston päätelmät kehitysnäkökohtien huomioon ottamisesta neuvoston päätöksenteossa,
- ottaa huomioon 14. ja 15. joulukuuta 2006 pidetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien 49 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston 19. ja 20. marraskuuta 2007 antamat päätelmät kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta,
- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien 61 kohdan,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2009 annetut yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät kriisituesta kehitysmaille,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0039.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0325.

- ottaa huomioon neuvoston 17. marraskuuta 2009 antamat päätelmät kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta ja avun tuloksellisuutta koskevasta toimintakehyksestä,
- ottaa huomioon vuoden 1996 OECD:n strategia-asiakirjan "Hahmottamassa 2000-lukua – kehitysyhteistyön vaikutukset" ja vuoden 2002 OECD:n ministerikokouksen antaman julistuksen "Toimet kohti yhteistä kehitystoimintaohjelmaa" sekä vuoden 2008 OECD:n raportin "Kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden peruselementit",
- ottaa huomioon avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen ja Accran toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon OECD:n 4. kesäkuuta 2008 hyväksymän ministerikokouksen julistuksen kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta,
- ottaa huomioon vuoden 2000 YK:n vuosituhatjulistuksen sekä kehitysyhteistyötä koskevan kahdeksannen vuosituhattavoitteen,
- ottaa huomioon marraskuussa 2001 kokoontuneen WTO:n ministerikokouksen tulokset ja vuoden 2002 Monterreyn konsensuksen,
- ottaa huomioon vuoden 2002 kestävän kehityksen huippukokouksen ja vuoden 2005 huippukokouksen puitteissa yleiskokouksen hyväksymän päätöslauselman,
- ottaa huomioon päätöslauselman Cotonoun kumppanuussopimuksen asemasta AKT-maiden elintarvike- ja rahoituskriisin hoitamisessa, joka hyväksyttiin Prahassa 4.–9. huhtikuuta 2009 pidetyssä 17:nnessä AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentaarissa edustajakokouksessa¹,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietintöihin perustuvat seuraavat päätöslauselmansa: 23. maaliskuuta 2006 talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla², 1. helmikuuta 2007 kestävyden huomioon ottamisesta kehitysyhteistyöpolitiikassa³, 25. lokakuuta 2007 EU:n ja Afrikan suhteiden nykytilasta⁴, 17. kesäkuuta 2008 kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta ja vaikutuksista, joita tiettyjen biologisten luonnonvarojen hyödyntämisellä EU:n taholta on kehitykselle Länsi-Afrikassa⁵, 29. marraskuuta 2007 Afrikan maatalouden edistämisestä – Ehdotus maatalouden kehittämistä ja elintarviketurvasta Afrikassa⁶ sekä 22. toukokuuta 2008 avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta⁷ antamansa päätöslauselman,

¹ AKT-EU/100 568/09/lopullinen.

² EUVL C 292E, 1.12.2006, s. 121.

³ EUVL C 250E, 25.10.2007, s. 77.

⁴ EUVL C 263E, 16.10.2008, s. 633.

⁵ EUVL C 286E, 27.11.2009, s. 5.

⁶ EUVL C 297E, 20.11.2008, s. 201.

⁷ EUVL C 279E, 19.11.2009, s. 100.

- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietintöihin perustuvat seuraavat päätöslauselmansa: 23. toukokuuta 2007 EU:n avusta kaupan kehittämiseksi¹ ja 1. kesäkuuta 2006 kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä²,
 - ottaa huomioon Conordin vuonna 2009 julkaiseman raportin "*Spotlight on Policy Coherence*",
 - ottaa huomioon ActionAidin vuonna 2003 julkaiseman tutkimuksen "*Policy (in)coherence in European Union support to developing countries: a three country case study*",
 - ottaa huomioon Guido Ashoffin vuonna 2006 julkaiseman tutkimuksen "*Enhancing policy coherence for development: conceptual issues, institutional approaches and lessons from comparative evidence*",
 - ottaa huomioon ECDPM:n vuonna 2007 julkaiseman raportin "*The EU institutions & Member States' mechanisms for promoting policy coherence for development: final report*",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0140/2010),
- A. ottaa huomioon, että OECD on ehdottanut käsitteen "kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus" (PCD) määrittelemistä siten, että se tarkoittaa pyrkimistä siihen, että hallituksen kehitysyhteistyöpolitiikkojen tavoitteita ja tuloksia ei heikennetä muilla kyseisen hallituksen politiikoilla, jotka vaikuttavat kehittyviin maihin, ja että nämä muut politiikat tukevat kehitysyhteistyötavoitteita silloin kuin se on mahdollista³, ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön PCD-käsitteen, jonka tarkoituksena on vahvistaa EU:n politiikkojen välistä synergiaa, ja ottaa huomioon, että sitä koskevan poliittisen toiminnan puute voi vaikuttaa haitallisesti kehitysyhteistyön odotettuihin tuloksiin,
- B. muistuttaa, että Euroopan unioni on Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 antamien päätelmien⁴ mukaisesti sitoutunut toimimaan kehityspoliittisen johdonmukaisuuden edistämiseksi,
- C. huomauttaa, että johdonmukainen politiikka (ulkoisen politiikan eri alojen välisten ristiriitaisuuksien välttäminen) on eri asia kuin kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus (velvollisuus ottaa huomioon kehitystavoitteet kaikilla kehitysmaihin vaikuttavilla unionin politiikan aloilla),

¹ EUVL C 102E, 24.4.2008, s. 291.

² EUVL C 298E, 8.12.2006, s. 261.

³ "*Policy Coherence for Development: Institutional Approaches: Technical Workshop*": OECD:n tilaisuus Pariisissa 13. lokakuuta 2003.

⁴ Euroopan unionin kehityspolitiikkaa käsittelevän neuvoston ja neuvostossa, Euroopan parlamentissa ja komissiossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien yhteisen lausunnon 35 artikla: "**Eurooppalainen konsensus**" (2006)/C 46/01).

- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklassa asetetaan köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaiseksi tavoitteeksi, ja ottaa huomioon, että PCD:llä pyritään unionin kehitysyhteistyötavoitteiden toteuttamiseen kaikissa sen politiikoissa,
- E. ottaa huomioon, että EU:n kauppaa-, maatalous-, kalastus-, ilmasto-, teollis- ja tekijänoikeus-, maahanmuutto-, finanssi-, varustelu- ja raaka-ainepolitiikoissa on selkeitä epäjohtonmukaisuuksia, ja että PCD voi johtaa köyhyyden vähentämiseen, sillä se luo perustavanlaatuaista synergiaa unionin politiikan eri alojen välille,
- F. ottaa huomioon, että PCD:tä rajoittavat poliittisen tuen puuttuminen, epäselvät toimivaltuudet, riittämättömät voimavarat, tehokkaiden valvontavälineiden ja -indikaattorien puute sekä PCD:n toissijainen asema ristiriitatilanteissa,
- G. ottaa huomioon, että ne taloudelliset korvaukset, joita unioni on myöntänyt kalastuskumppanuussopimuksien perusteella, eivät ole auttaneet kumppanimaita vahvistamaan kalastuspolitiikkojaan, ja tämä on johtunut suurelta osin kyseisten sopimusten täytäntöönpanon seurannan laiminlyönnistä, avun hitaasta toimittamisesta ja toisinaan jopa avun käyttämättä jäämisestä,
- H. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyötä koskevan ensimmäisen vuosituhatvuotteen tarkoituksena on vähentää nälästä kärsivien ihmisten määrä puoleen nykyisestä vuoteen 2015 mennessä ja että noin miljardi ihmistä näkee edelleen nälkää päivittäin huolimatta siitä, että maailmassa tuotetaan riittävästi ruokaa koko väestön tarpeisiin,
- I. ottaa huomioon, että eurooppalaisille maataloustuotteille myönnettyillä unionin vientituilla on katastrofaalinen vaikutus kehitysmaiden elintarviketurvaan ja elinvoimaisen maataloussektorin kehittymiseen kehitysmaissa,
- J. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut saavuttamaan YK:n tavoitteen, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä olisi annettava viralliseen kehitysapuun (ODA) vuoteen 2015 mennessä, ja että koko EU:n väliaikainen tavoite on 0,56 prosenttia vuoteen 2010 mennessä,
- K. ottaa huomioon marraskuussa 2008 tehdyn Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen, jonka mukaan kehitys on asetettava taloudellisten tai poliittisten tavoitteiden edelle kehitysmaissa toteutettavissa Euroopan investointipankin (EIP) toiminna,
- L. toteaa talouskriisin osoittaneen virallisen kehitysavun ainutlaatuisuuden, sillä sitä annetaan kaikkein köyhimmille maille ja se on muita rahavirtoja luotettavampi ja ennustettavampi kehityksen rahoittamisen väline,
- M. muistuttaa lukuisten tutkimusten osoittaneen, että kehitysmaista valuu vuosittain pois laittomasti arviolta 900 miljardin euron edestä rahavirtoja, mikä rajoittaa suuresti verotulojen kartuttamista ja siten kehitysmaiden omaa kehityskapasiteettia,
1. pitää tervetulleena sitä, että komissio, neuvosto ja jäsenvaltiot osoittavat kasvavaa kiinnostusta PCD:tä kohtaan ja ovat sitoutuneempia siihen, kuten kahden vuoden välein esitettävä kertomus osoittaa;

2. vahvistaa olevansa itse sitoutunut lujittamaan PCD:tä EU:ssa ja parlamentaarisessa toiminnassaan;
3. korostaa, että Euroopan unioni on ylivoimaisesti merkittävin tuentaja maailmassa (EU:n tuki oli 49 miljardia euroa vuonna 2008 eli 0,40 % BKTL:sta) ja että tukimäärien odotetaan nousevan 69 miljardiin euroon vuonna 2010, jotta kunnioitetaan Gleneaglesin G8-huippukokouksessa vuonna 2005 annettua yhteistä lupausia eli että annetaan 0,56 prosenttia Euroopan unionin BKTL:sta; huomauttaa, että näin saataisiin 20 miljardia euroa lisävaroja kehitystavoitteisiin;
4. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin kauppaa tukevaa kehitysyhteistyötä koskeva EU-strategia (*Aid for Trade*), jossa EU:n kollektiivista kauppaaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi yhteisöltä, miljardi jäsenvaltioilta);
5. kehottaa kehitysmaita ja etenkin niitä, jotka saavat eniten tukea EU:lta, varmistamaan hyvän hallintotavan kaikissa julkisissa yhteyksissä ja etenkin saadun tuen hallinnoinnissa; kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin tuen avoimen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;
6. panee tyytyväisenä merkille PCD-työohjelman vuosiksi 2010–2013 ohjenuorana EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille ja tunnustaa sen roolin tulevien poliittisten aloitteiden varhaisvaroitusjärjestelmänä; panee myös tyytyväisenä merkille eri politiikan alojen kytkemisen toisiinsa;
7. muistuttaa, että Euroopan unionin on otettava huomioon kehitysmaiden ja niiden kansalaisten edut;
8. katsoo, että kun EU:n politiikoilla on ulkoisia vaikutuksia, politiikat on suunniteltava siten, että ne eivät ole ristiriidassa vaan tukevat köyhyyden torjuntaa, vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista sekä ihmisoikeuksien saavuttamista, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvo ja sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristölliset oikeudet;
9. korostaa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevien merkityksellisten näkökohtien huomioonottamista kahdensivuisissa ja alueellisissa kauppasopimuksissa ja WTO-sääntöjärjestelmään vakaasti pohjautuvissa monensivuisissa kauppasopimuksissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti kaikkien sellaisten muiden WTO-kumppanien kanssa, jotka voivat myötävaikuttaa siihen, että Dohan kierrokselle saadaan tasapainoinen, kunnianhimoinen ja kehityssuuntautunut päätös aivan lähitulevaisuudessa;
10. painottaa, että nk. Singaporen aiheet, kuten palvelujen vapauttaminen, investoinnit ja julkiset hankinnat, kilpailusääntöjen käyttöönotto ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen tiukempi valvonta, eivät auta saavuttamaan kahdeksaa vuosituhannen kehitystavoitetta;
11. vaatii, että Euroopan unioni, jäsenvaltiot ja EIP toimivat tältä osin suunnannäyttäjinä ja vähentävät veroparatiisien välityksellä tehtyjen investointien houkuttelevuutta antamalla julkisista hankinnoista ja julkisten varojen kohdentamisesta sääntöjä, joilla kielletään

kaikilta veroparatiisiin rekisteröidyiltä yrityksiltä, pankeilta tai muilta laitoksilta julkisten varojen saanti; pyytää tältä osin komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään EIP:n ulkoisen luotonannon puolivälitarkistuksen tarjoamaa tilaisuutta parantaa konkreettisesti EIP:n valmiuksia arvioida luotonsaajiaan ja varmistaa, että sen investoinnit kehitysmaissa todellakin auttavat poistamaan köyhyyttä antamalla vuosittaiset edistymiskertomukset;

12. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kolmansien maiden kanssa tehtyjä kalastuskumppanuussopimuksia koskevan yleisarvion, jotta unionin ulkopoliittikka kalastusalalla olisi täysin johdonmukaista sen kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa ja voitaisiin vahvistaa unionin kumppanimaiden valmiuksia taata kalastuksen kestävyys omilla vesillään sekä parantaa elintarviketurvaa ja kalastusalan paikallista työllisyyttä;
13. muistuttaa, että kehitysavun antaminen kolmansille maille ei saisi missään nimessä edellyttää, että EU voi hyödyntää niiden kalakantoja;
14. kehottaa painokkaasti komissiota sisällyttämään kaikkiin kalastuskumppanuussopimukseen sosiaalisten lausekkeiden lisäksi ihmisoikeuksia koskevia lausekkeitä, jotta Euroopan unioni voisi ryhtyä asianmukaisiin toimiin silloin, kun käy ilmi, että unionin kanssa kalastuskumppanuussopimuksen allekirjoittaneissa kolmansissa maissa on loukattu ihmisoikeuksia;
15. muistuttaa, että 75 prosenttia maailman köyhästä väestöstä asuu maaseutualueilla, mutta vain neljä prosenttia julkisesta kehitysavusta ohjataan maatalouteen; kehottaa sen vuoksi komissiota, jäsenvaltioita sekä kehitysmaita huomioimaan maatalouden tehokkaammin kehityspoliitikassa;
16. on huolestunut siitä, että veronkierron järjestämiseen keskittyneillä rahoituslaitoksilla on negatiivinen vaikutus kolmansien maiden kehitykseen; pyytää komissiota tältä osin tehostamaan verohallinnon alalla tehtävää yhteistyötä varsinkin niiden maiden kanssa, jotka on mainittu 24. huhtikuuta 2009 tehdyn parlamentin lainsäädäntöehdotuksen (A6-0244/2009) liitteessä 1 ja jotka saavat EU:n kehitysyhteistyövaroja;
17. pitää myönteisenä 14. toukokuuta 2008 pidetyn neuvoston kokouksen päätelmissä olevaa suositusta hyvää verohallintoa koskevan lausekkeen sisällyttämisestä kauppasopimukseen, sillä tämä on ensimmäinen askel veronkiertoa ja veropetoksia suosivien verosäännösten ja verotuskäytäntöjen vastaisessa toiminnassa; kehottaa komissiota sisällyttämään välittömästi tällaisen lausekkeen tulevia kauppasopimuksia koskeviin neuvotteluihin;
18. kehottaa komissiota ja AKT-valtioita jatkamaan vuoropuheluaan maahanmuutosta kiertomuuton periaatteen vahvistamiseksi ja sen helpottamiseksi kiertoviisumien myöntämisen avulla; korostaa, että vaikka kyseisessä artikkelissa painotetaan ihmisoikeuksien kunnioittamista ja AKT-valtioiden kansalaisten tasavertaista kohtelua, kauttakulkumaiden kanssa tehdyt kahdenväliset takaisinottosopimukset heikentävät vakavasti kyseisiä periaatteita Euroopan ulkoistaessa muuttovirtojen hallinnan, sillä kyseisissä sopimuksissa ei taata maahanmuuttajien oikeuksien kunnioittamista ja ne voivat johtaa peräkkäisiin takaisinottoihin, joissa maahanmuuttajien henki ja turvallisuus vaarantuvat;

19. velvoittaa neuvoston löytämään nopeasti mahdollisimman laajan yksimielisyyden säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta koskevan direktiivin tarkistusehdotuksesta ja varsinkin niiden maiden osalta, jotka mainitaan edellä mainitussa parlamentin lainsäädäntöehdotuksen liitteessä 1 ja jotka saavat EU:n kehitysyhteistyövaroja;
20. korostaa, että EU:n kehitysyhteistyön keskeinen rahoitusväline, Euroopan kehitysrahasto, on otettava mukaan PCD:hen; vahvistaa tukevansa EKR:n ottamista kokonaisuudessaan talousarvioon ja siten demokraattisen parlamentaarisen valvonnan piiriin ja sen täytäntöönpanon avoimuutta, ottaen huomioon, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanossa yhä tärkeämpää on erityisten toimintakokonaisuuksien laatiminen (kuten EU–Afrikka-strategia);
21. kehottaa komissiota talouden kasvutavoitteiden seuraamisen ohella kiinnittämään erityistä huomiota epätasa-arvon vähentämiseen tulonjaossa sekä yksittäisissä kehitysmaissa että maailmanlaajuisesti; katsoo, että huomiota on kiinnitettävä erityisesti kestävän omaehtoisen kehityksen mukaisten osallistavien prosessien lisäämiseen osuuskuntien ja osallistavien suunnittelumenetelmien ("*Participatory Reflection and Action*") kautta; katsoo, että ne perustuvat paikallisyhteisöjen yhteisymmärrykseen ja osallistumiseen, jolloin voidaan varmistaa mahdollisimman tehokkaat ja vaikutuksiltaan kestävät organisointimallit sekä hyödyntää sosiaalisen talouden merkitystä kehitysyhteistyössä;
22. kehottaa komissiota edistämään kehitystä tukevia toimia, joissa otetaan huomioon rahoituskriisin vaikutukset, jolloin niillä voidaan ehkäistä epävarmuuden ja ristiriitojen, maailmanlaajuisen poliittisen ja taloudellisen epävakauden lisääntymistä sekä pakon saneleman siirtolaisuuden kasvua ("*nälkäpakolaiset*");
23. kehottaa kehitysmaita tarjoamaan julkiset peruspalvelut ja varmistamaan mahdollisuus maanomistukseen myös pienviljelijöille tarjottavilla luotoilla, jotta voidaan edistää elintarviketurvaa ja köyhyyden torjuntaa ja vähentää suurtilojen keskittymistä ja luonnonvarojen laajamittaista hyödyntämistä keinottelutarkoituksiin, mikä johtaa ekosysteemien tuhoutumiseen; kehottaa lisäksi komissiota tukemaan edellä mainittuja toimia;
24. kehottaa komissiota arvioimaan rikkaiden maiden ja köyhien maiden välisen digitaalisen kahtiajaon vaikutusta ja kiinnittämään erityistä huomiota vaaraan, että tietotekniikka aiheuttaa syrjintää, koska se jättää väliinpuotoajan asemaan sellaiset ihmiset, jotka jäävät sosiaalisista, taloudellisista ja poliittisista syistä vaille mahdollisuutta saada käyttöönsä uusia tuotteita, jotka tuovat tullessaan tietoteknisen mullistuksen;
25. pyytää selkeitä valtuuksia PCD:n arviointiin, selkeitä ja täsmällisiä operatiivisia tavoitteita sekä yksityiskohtaisia menettelyjä tämän tehtävän toteuttamista varten;
26. korostaa ratkaisevan tärkeää tarvetta lähestyä PCD:tä pitkän aikavälin hankkeena, jotta voidaan turvata kestävä tuki PCD:lle; korostaa, että on tärkeää arvioida politiikat ajoissa, jotta vältetään kehitysmaihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset; kehottaa tässä tarkoituksessa tutkimaan eurooppalaisten ja muiden kuin eurooppalaisten yksityisten toimijoiden toiminnan vaikutusta ja kiinnittämään tässä yhteydessä erityistä huomiota monikansallisiin yrityksiin;

27. kehottaa arvioimaan vertailuanalyysin avulla Euroopan ulkopuolisten maiden yhteistyö- ja avustuspolitiikkojen lähestymistapaa, menetelmiä ja tuloksia sekä niihin liittyvää kansainvälisen yhteistyön tasoa ja kiinnittämään erityistä huomiota Kiinan toimiin Afrikassa;
28. korostaa, että neuvoston päätös valita viisi laajaa aluetta PCD:tä varten vuonna 2009 ei saisi korvata kahdentoista perinteisen politiikan alan valvontaa, jotka ovat kauppa, ympäristö, ilmastonmuutos, turvallisuus, maatalous, kahdenväliset kalastussopimukset, sosiaalipolitiikka (työllisyys), muuttoliike, tutkimus ja kehittäminen, tietoyhteiskunta, liikenne ja energia; kehottaa lisäksi komissiota yksilöimään epä johdonmukaisuudet aina kun EU:n politiikalla on negatiivinen vaikutus kehitykseen, ja esittämään ratkaisuja; kehottaa komissiota luomaan mekanismeja, joiden avulla voitaisiin tarvittaessa sisällyttää uusia politiikan aloja, kuten raaka-aineet, joita ei ole tyydyttävästi katettu nykyisten kahdentoista alan puitteissa;
29. palauttaa mieliin unionin keskeiset kansainväliset sitoumukset virallisen kehitysavun määrän nostamisesta 0,7 prosenttiin BKTL:stä vuoteen 2015 mennessä ja sen kohdistamisesta yksinomaan köyhyyden poistamiseen; on huolissaan siitä, että "ODA+"-lähestymistapa uhkaa vesittää EU:n virallisen kehitysavun köyhyyden torjunnassa; kritisoi sitä, että "ODA+"-lähestymistavalla kerättyihin varoihin ei liity juridista velvoitetta myötävaikuttaa köyhyyden poistamiseen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen;
30. ilmaisee huolensa siitä, että "ODA+"-lähestymistavan mukaisten epä johdonmukaisten politiikkojen aiheuttamaa pääomien virtaamista kehitysmaista EU:hun ei mainita ja että haittoja, joita kehitysmailla koituu epäreilusta verokilpailusta ja laittomasta pääomapaosta, ei huomioida;
31. on huolissaan siitä, että "ODA+"-toimintamalli keskittyy vain Euroopan unionista kehitysmaihin suuntautuviin rahavirtoihin huomioimatta lainkaan kehitysmaista unioniin saapuvia varoja, josta syystä se antaa harhaanjohtavan kuvan rahavirtojen suunnista;
32. kehottaa komissiota edelleen täsmentämään koko unionin kattavaa lähestymistapaa ja sen vaikutusta EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan; katsoo, että tämä lähestymistapa voitaisiin sisällyttää seuraavaan rahoituskehukseen;
33. kehottaa OECD:n kehitysapukomitean eurooppalaisia jäseniä torjumaan kaikenlaiset yritykset laajentaa virallisen kehitysavun määritelmää kattamaan esimerkiksi komission hiljattain ehdottamat koko unionin ja ODA+-lähestymistavat taikka kehitysapuun kuulumattomat kohteet, joita ovat muun muassa rahavirrat, sotilasmenot, velkojen anteeksianto ja erityisesti vientiluottovelkojen mitätöinti sekä opiskelijoiden ja pakolaisten hyväksi Euroopassa käytetyt varat;
34. myöntää, että virallista kehitysapua koskevien sitoumusten täyttäminen on välttämätöntä, mutta se ei vielä riitä ratkaisemaan kehitystä koskevaa hätätilannetta, ja pyytää toistamiseen komissiota löytämään kiireisesti uudenlaisia kehitysavun rahoituslähteitä ja tekemään ehdotuksia, jotta käyttöön otettaisiin kansainvälisistä rahoitustoimista perittävä vero, joka tuottaisi lisäresursseja talouskriisin pahimmista seurauksista selviämiseksi sekä edistymisen jatkamiseksi kohti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;

35. muistuttaa päättäväisesti komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että virallisen kehitysavun on oltava jatkossakin köyhyyden poistamiseen tähtäävän eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi; painottaa siksi, että vaikka innovatiivisia kehitysrahoituslähteitä onkin edistettävä laajalti, ne ovat vain virallista kehitysapua täydentäviä, niitä on käytettävä kaikkein köyhimpien väestönosien auttamiseen, eivätkä ne voi millään muodoin korvata virallista kehitysapua;
36. pelkää pahoin, että vuosituhaten kehitystavoitteita ei useimmissa kehitysmaissa saavuteta vuoteen 2015 mennessä; kehottaa siksi painokkaasti jäsenvaltioita saavuttamaan yhteisen tavoitteen sekä säätämään sitovia säädöksiä ja laatimaan vuosittaiset aikataulut annettujen lupauksen täyttämiseksi; pitää tältä osin myönteisenä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tammikuussa 2010 tekemää kansainvälistä kehitysapua koskevaa lakiesitystä;
37. muistuttaa ehdottaneensa unionin toimielinrakenteen mukaisesti, että nimetään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta vastaava pysyvä esittelijä, jonka tehtävänä on seurata Euroopan unionin politiikkaa ja tiedottaa kehitysyhteistyövaliokunnalle mahdollisista epäjohtomukaisuuksista;
38. kehottaa komissiota käyttämään PCD:n mittaamiseen järjestelmällisiä ja selkeitä kriteereitä ja säännöllisesti päivitettäviä indikaattoreita, esimerkiksi kestävän kehityksen indikaattoreita, sekä lisäämään avoimuutta suhteessa Euroopan parlamenttiin, avunsaajamaihin ja kansalaisyhteiskuntaan;
39. kehottaa kehitysmaita luomaan EU:n yleisten indikaattorien mukaisesti maakohtaisia PCD:tä koskevia indikaattoreita kehityksen todellisten tarpeiden ja saavutusten objektiivista mittaamista varten;
40. katsoo, että jos EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan puitteissa toteutettavissa toimissa ja toimenpiteissä ei noudateta Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa lueteltuja unionin ulkoisen toiminnan periaatteita ja tavoitteita, kyseessä on velvoitteen laiminlyönti, josta voidaan nostaa kante Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 265 artiklan nojalla;
41. korostaa kauppaa- ja kehityspolitiikan välisen johdonmukaisuuden merkitystä kehityksen edistämiseksi ja konkreettiselle toteuttamiselle; panee tältä osin tyytyväisenä merkille vuoden 2009 EU:n kertomuksen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (KOM(2009)0461);
42. toistaa, että kauppapolitiikan on oltava johdonmukaista muiden politiikkojen kanssa (ympäristö- ja sosiaalipolitiikka), etenkin mitä tulee kauppasopimuksiin, jotka sisältävät kannustimia biopolttoaineiden tuottamiselle kehitysmaissa;
43. palauttaa mieliin, että kauppaa- ja kehityspolitiikan on ehdottomasti oltava johdonmukaista, ja korostaa, että kauppasopimusten kestävä kehitystä koskevien lausekkeiden täytäntöönpanon pitäisi antaa komissiolle mahdollisuuksia edistää hyvää hallintotapaa ja eurooppalaisten perusarvojen noudattamista;

44. katsoo, että Euroopan unionin hiljattain tekemä päätös maitojauheen ja muiden maitotuotteiden vientituen palauttamisesta, millä pääasiassa tuetaan Euroopan maatalousliiketoimintaa kehitysmaiden köyhien viljelijöiden kustannuksella, rikkoo räikeästi kehitykseen vaikuttavien politiikanalojen johdonmukaisuuden peruseriaatteita, ja kehottaakin neuvostoa ja komissiota kumoamaan päätöksen välittömästi;
45. kehottaa lopettamaan vientituet; muistuttaa tässä yhteydessä kaikkien Maailman kauppajärjestön jäsenten Dohassa vuonna 2001 antamasta sitoumuksesta saattaa päätökseen kehitystä koskeva neuvottelukierros, jonka tarkoituksena on korjata kauppajärjestelmän nykyiset epäsuhdut, asettaa kauppa kehityksen palvelukseen ja edistää köyhyyden poistamista sekä vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista;
46. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon ne ehdot, joita parlamentti asettaa puoltavan lausunnon antamiselle kauppasopimusten tekemiseksi, jotta varmistetaan, että kauppapolitiikan pääosastolla on johdonmukainen mandaatti kauppaneuvotteluihin;
47. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa, jotta varmistetaan, että kun sokeripöytäkirjan soveltaminen päättyy ja EU:n sokerijärjestelmän uudistus astuu voimaan, se suojaa asianomaisia kumppaneita mahdollisilta väliaikaisilta markkinoiden mullistuksilta;
48. ehdottaa, että tullien alentamiseen tähtäviä EU:n nykyisiä välineitä, kuten yleistä tullietuusjärjestelmää (GSP) ja erityistä kannustusmenettelyä (GSP+) sekä tiettyjä vapaakauppasopimusten ja talouskumppanuussopimusten lukuja, kehitetään edelleen ja niihin liitetään tiiviimmin kansainvälisesti sovitut työ- ja ympäristönormit;
49. kehottaa jälleen komissiota hyödyntämään täysimääräisesti yleistä tullietuusjärjestelmää ja erityistä kannustusmenettelyä kehitysmaiden institutionaalisten valmiuksien kehittämiseksi, sillä siten parannetaan niiden omaa sisäistä johdonmukaisuutta kehitysstrategioiden laadinnassa;
50. korostaa, että ammattijärjestöjen ja -liittojen järjestelmällinen kuuleminen sosiaalisten ja ympäristönormien täytäntöönpanosta EU:n ulkopuolisissa maissa ja erityisesti ennen talouskumppanuussopimusten tekemistä tai GSP +:n myöntämistä voisi varmistaa paremman johdonmukaisuuden kestävästä kehityksestä kehitysmaissa hyödyttävässä kauppapolitiikassa;
51. toteaa, että komission kauppaa tukevasta avusta esittämän seurantakertomuksen 2009 (KOM(2009)0160 lopullinen, s. 30) mukaan kauppaa tukevaa EU:n apua koskevat sitoumukset Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille romahtivat 2 975 miljoonasta eurosta vuonna 2005 aina 2 097 miljoonaan euroon vuonna 2007 ja että AKT-valtioiden osuus EU:n kauppaa tukevan avun kokonaissitoumuksista putosi tuona samana aikana 50 prosentista 36 prosenttiin, mikä ei ole johdonmukaista, kun muistetaan aiemmat lupaukset asettaa köyhyyden poistaminen ja kehitys etusijalle;
52. panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille kaikki nykyiset kauppaa kehitysmaiden kanssa koskevat aloitteet EU:n ja WTO:n tasolla ja erityisesti "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen (EBA), yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP ja GSP+), epäsymmetrisyyden ja siirtymäkaudet kaikissa eurooppalaisissa kumppanuussopimuksissa (EPA) sekä kauppaa

tukevaa kehitysyhteistyötä koskevan työohjelman 2010–2011; kehottaa tarkistamaan viimeksi mainitun, jotta se voisi vaikuttaa laajemmin kestävään kehitykseen;

53. tunnustaa EU:n GSP+ -järjestelmän merkittävän aseman hyvän hallintotavan ja kestäväen kehityksen edistämässä kehitysmaissa ja kannustaa komissiota varmistamaan, että tämä väline on tehokas ja että ILO:n ja YK:n yleissopimukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön paikan päällä;
54. toistaa kantansa, että EU:n olisi tuettava kehitysmaita, jotka käyttävät TRIPS-sopimukseen sisältyviä joustomahdollisuuksia voidakseen tarjota kohtuuhintaisia lääkkeitä osana omia kansanterveysohjelmiaan;
55. panee tyytyväisenä merkille elintarviketurvaa koskevan suojalausekkeen talouskumppanuussopimuksissa ja kehottaa komissiota varmistamaan sen tehokkaan täytäntöönpanon;
56. pitää valitettavana, että TRIPS+-määräykset on sisällytetty EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimukseen ja sopimuksiin, joista neuvotellaan Andien yhteisön ja Keski-Amerikan maiden kanssa, koska ne vaikeuttavat elintärkeiden lääkkeiden saatavuutta;
57. kehottaa komissiota lopettamaan nykyisen "TRIPS+"-käytännön taloudellisesta kumppanuudesta käytävissä neuvotteluissa lääkkeiden ja rohdosten osalta, jotta kehitysmaat voivat tarjota lääkkeitä kohtuullisilla hinnoilla kotimaisten kansanterveysohjelmien puitteissa;
58. korostaa, että rajat ylittäviä tarkastuksia ja takavarikointia koskevien valtuuksien vahvistamiseen tähtäävät toimet ACTA-neuvotteluissa eivät saisi haitata laillisten, kohtuuhintaisten ja turvallisten lääkkeiden maailmanlaajuisesta saatavuutta;
59. on huolissaan viimeaikaisista tapauksista, joissa EU:n jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat takavarikoineet Euroopan satamien ja lentokenttien kautta kulkeneita rinnakkaislääkkeitä, ja painottaa, että tällainen toiminta vaarantaa lääkkeiden saatavuutta koskevan Maailman kauppajärjestön julistuksen; pyytää asianomaisia jäsenvaltioita lopettamaan viipymättä tämän käytännön; kehottaa komissiota vakuuttamaan parlamentille, että parhaillaan neuvoteltava väärentämisenvastainen kauppasopimus ei estä lääkkeiden saantia kehitysmaissa;
60. katsoo, että ilmastonmuutoksen haaste on kohdattava rakenteellisten uudistusten avulla ja kehottaa toteuttamaan järjestelmällisen ilmastonmuutokseen liittyvien riskien arvioinnin kaikkien politiikan alojen suunnittelun ja päätöksenteon yhteydessä, esimerkiksi kauppaa-, maatalous- ja elintarviketurvallisuuspolitiikassa; vaatii hyödyntämään arvioinnin tuloksia selkeiden ja johdonmukaisten maa- ja aluekohtaisten strategioiden laadinnassa sekä kaikissa kehitysohjelmissa ja -hankkeissa;
61. panee tyytyväisenä merkille komission hiljattain esittämät kommentit, joiden mukaan se aikoo tarkastella uudelleen asetusta (EY) N:o 1383/2003, jolla on ollut tahattomia vaikutuksia kehitysmaihin tarkoitettujen rinnakkaislääkkeiden kauttakulkuun EU:ssa;

62. katsoo, että sellaiset aloitteet, kuten Unitaidin patenttipooli HIV/AIDS-lääkkeille, voivat auttaa lisäämään johdonmukaisuutta EU:n terveys- ja tekijänoikeuspolitiikoissa;
63. panee tyytyväisenä merkille, että komissio tukee ehdotuksia alkuperäisväestöjen auttamisesta niiden perinnetiedon ja geneettisten resurssien hyödyntämisessä;
64. panee tyytyväisenä merkille komission todenneen, että EU voisi alentaa ympäristöystävällisten tuotteiden tariffeja yhdessä samanhenkisten maiden kanssa, jos WTO:ssa ei saada aikaan sopimusta asiasta;
65. tukee komissiota sen pyrkiessä helpottamaan teknologian siirtoa kehitysmaihin ja etenkin sellaisen vähäpäästöisen ja ilmastonmuutoksen kestävä teknologian siirtoa, joka on välttämätöntä ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi;
66. tunnustaa rahalähetysten taloudellisen merkityksen kehitysmailla, mutta korostaa tarvetta käsitellä ns. aivovientiä kahdenvälisen kauppasopimusten täytäntöönpanon yhteydessä ja etenkin terveydenhuollon alalla;
67. korostaa monien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työtä EU:n monikansallisten yritysten kehitysmaissa harjoittaman veronkierron estämiseksi; pyytää komissiota ottamaan niiden suositukset huomioon tulevissa neuvotteluissa;
68. pitää tervetulleena komission mekanismeja PCD:n vahvistamiseksi (erityisesti yksiköiden välinen kuulemisjärjestelmä, vaikutustenarviointiprosessi, kestävyysvaikutusten arviointi ja yksiköiden välinen laatutukiryhmä sekä strateginen ympäristövaikutusten arviointi tarvittaessa); kysyy kuitenkin, mitä kriteerejä kehitysyhteistyön pääosasto käytti päättäessään epäjohdonmukaisten politiikkojen hylkäämisestä, ja pyytää lisäämään yksiköiden välisten kuulemisten tulosten avoimuutta; pyytää antamaan vaikutustenarvioinneissa kerätyt tiedot Euroopan parlamentille nykyistä ymmärrettävämmässä muodossa ja vaatii lisäksi ottamaan Euroopan parlamentin, kansalliset parlamentit ja kehitysmaiden parlamentit tiiviimmin mukaan näihin mekanismeihin;
69. pyytää, että kauppaa tukevan avun strategiaa sovelletaan kaikkiin kehitysmaihin eikä ainoastaan niihin, jotka suostuvat markkinoidensa laajempaan vapauttamiseen; vaatii kauppaneuvottelujen ja erityisesti talouskumppanuussopimusten yhteydessä, että komissio ei määrää neuvotteluluvuksi nk. Singaporen aiheita ja rahoituspalveluja silloin, kun kehitysmaat eivät sitä halua, ja että se ei tee tällaista sopimusta ennen kuin kyseiset maat ovat saaneet mahdollisuuden laatia asian vaatimat kansalliset säädös- ja valvontapuitteet;
70. pyytää komissiota sisällyttämään oikeudellisesti sitovia sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja järjestelmällisesti kaikkiin Euroopan unionin neuvottelemiin kauppasopimuksiin kehitystä tukevan kaupan tavoitteen eteenpäin viemiseksi;
71. kehottaa komissiota käynnistämään vaikutustenarvioinnit aikaisemmin, ts. ennen kuin politiikka-aloitteiden luonnostelu on edennyt pitkälle, ja perustamaan ne aiempiin tai varta vasten toteutettaviin, todisteisiin pohjautuviin tutkimuksiin sekä huomioimaan niissä järjestelmällisesti sosiaaliset, ympäristölliset ja ihmisoikeusnäkökohdat, sillä tiedon puutteesta ja kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen tähtäävän toiminnan

monimutkaisuudesta johtuen ennakoiva analyysi on kaikkein hyödyllisin ja käytännöllisin keino; kehottaa komissiota sisällyttämään vaikutustenarviointien tulokset sekä seurantaa koskevia ehdotuksia kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) alue- ja maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin;

72. ilmaisee huolensa siitä, että komission vuonna 2009 suorittamista 82 vaikutustenarvioinnista ainoastaan yksi käsitteli kehitystä; korostaa tarvetta mitata järjestelmällisesti kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen tähtäävän toiminnan tuloksellisuutta; kehottaa sen vuoksi komissiota asettamaan ennusteista ja politiikan johdonmukaisuudesta vastaavan kehitysyhteistyön pääosaston yksikön keskeiseen asemaan kehityspoliittisen johdonmukaisuuden tehokkaamman huomioimisen varmistamisessa;
73. kehottaa komissiota ottamaan Euroopan parlamentin mukaan komission PCD-kertomuksen käsittelyyn (esim. kyselylomake, parempi ajoitus ja parlamentin omasta aloitteestaan laatimien mietintöjen huomioon ottaminen);
74. kehottaa komissiota ottamaan EU:n edustustot mukaan PCD-työhönsä nimittämällä kuhunkin edustustoon PCD-vastaavat, jotka valvovat EU:n politiikan vaikutusta kumppanimaan tasolla; kehottaa sisällyttämään PCD:n henkilöstön koulutukseen; kehottaa komissiota julkistamaan vuosittain EU:n edustustojen suorittamien kuulemisten tulokset; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n edustustoilla on riittävät valmiudet kuulla laajalti paikallisia hallituksia ja parlamentteja ja huolehtia, että valtiosta riippumattomilla toimijoilla ja kansalaisyhteiskunnalla on mahdollisuus osallistua aktiivisesti kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen liittyviin asioihin;
75. ehdottaa, että PCD-asioiden parissa työskentelevälle komission henkilöstölle ja neuvoston valtuuskuntien jäsenille annetaan koulutusta kyseistä poliittista tavoitetta koskevan tietoisuuden lisäämiseksi;
76. kehottaa komissiota antamaan kehitysyhteistyöstä vastaavalle komission jäsenelle yksinomaisen vastuun maakohtaisista määrärahoista, alue- ja maa- ja alakohtaisista strategia-asiakirjoista, kansallisista ja monivuotisista tavoiteohjelmista, vuotuisista toimintaohjelmista sekä avun täytäntöönpanosta kaikissa kehitysmaissa tiiviissä yhteistyössä korkean edustajan ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen kanssa kollegion ja neuvoston toimien johdonmukaisuuden varmistamiseksi;
77. kehottaa jäsenvaltioita ja kansallisia parlamentteja edistämään kehityspoliittista johdonmukaisuutta soveltamalla erityistä toimintaohjelmaa ja sitovia aikatauluja, ja tehostamaan siten eurooppalaista kehityspoliittisen johdonmukaisuuden toimintaohjelmaa ja avustustyötä varmistuen samalla, että ohjelma ei ole ristiriidassa kumppanimaiden kehitysstrategioiden kanssa;
78. suosittelee PCD:n sisällyttämistä kehitysyhteistyön rahoitusvälineen puolivälin tarkasteluun erityisesti kyseisissä temaattisissa ohjelmissa;
79. suosittelee erityisten PCD-sitoumusten sisällyttämistä kunkin puheenjohtajavaltion työohjelmaan;

80. ehdottaa, että neuvosto parantaa PCD:n tehostamiseen tarkoitettujen nykyisten rakenteiden toimintaa esimerkiksi järjestämällä enemmän työryhmien yhteisiä kokouksia ja asettamalla työohjelman yleisesti saataville;
81. ehdottaa Euroopan parlamentin PCD-mietinnön laatimista kahden vuoden välein; suosittaa, että kaikki valiokunnat laativat mietintöjä, joissa tarkastellaan kunkin valiokunnan kehitysyhteistyönäkökulmaa;
82. painottaa valiokuntien välisen yhteistyön merkitystä Euroopan parlamentissa; esittää sen vuoksi, että kun jossakin valiokunnassa keskustellaan kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen liittyvästä arkaluonteisesta kysymyksestä, muut asianomaiset valiokunnat osallistuvat tiiviisti asian käsittelyyn, ja valiokunnan järjestäessä asiaa koskevan asiantuntijakuulemisen muut toimivaltaiset valiokunnat otetaan mukaan järjestelyihin;
83. kehottaa nykyisiä parlamentaarisia yhteiskokouksia, kuten AKT–EU-yhteiskokous, nimittämään pysyvät PCD-esittelijät ja laatimaan kahden vuoden välein PCD-kertomuksen politiikan epäjohdonmukaisuuksien havaitsemiseksi;
84. pyytää selventämään eri toimielinten roolia politiikkojen johdonmukaisuudesta annetussa komission tiedonannossa (KOM(2009)0458) tarkoitettussa tehostetussa kumppanuudessa ja vuoropuhelussa, jota harjoitetaan kehitysmaiden kanssa PCD-kysymyksissä; kysyy, käsittääkö mainittu tehostettu kumppanuus menettelyn kehitysmaiden neuvomiseksi sen suhteen, kuinka ne itse voivat edistää kehityspoliittista johdonmukaisuutta, sekä suunnitelman kehityspoliittisen johdonmukaisuuden arviointivalmiuksien lisäämiseksi eri maissa;
85. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Politiikan johdonmukaisuus edellyttää, että kaikki EU:n politiikan alat on suunniteltava siten, että ne tukevat kehitysmaiden kehittymistarpeita. Vaikka EU on sitoutunut kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen, sen eri politiikan alat vesittävät kehitystavoitteita monin tavoin:

- Kehitysmaiden markkinat täytetään tuetuilla eurooppalaisilla tuotteilla, mikä heikentää entisestään niiden taloudellista ja yhteiskunnallista infrastruktuuria, pahentaa aliravitsemusta ja nälänhätää, altistaa paikalliset maataloustuottajat rakenteelliselle köyhyydelle ja voimistaa riippuvuutta ulkoisesta avusta.
- Useat maat, kuten Malesia, Indonesia ja Kolumbia ja eräät Afrikan maat, ovat siirtäneet suuren osan viljelysmaastaan maatalousperäisten polttoaineiden tuotantoon täyttääkseen EU:n uusiutuvan energian tarpeen oman elintarviketurvansa ja elävän luonnon monimuotoisuuden kustannuksella.
- Maan massiivinen käyttö maatalousperäisten polttoaineiden tuotantoon merkitsee vakavaa uhkaa pienviljelijöiden toimeentulolle. Pohjois-Ghanassa on raivattu yli 10 000 hehtaaria jatropaviljelmiä varten. Tansaniassa jopa 60 prosenttia viljelykelpoisesta maasta on maatalousperäisten polttoaineiden tuotannossa. Senegalissa neuvotellaan 50 000–200 000 hehtaarista, vaikka yksikään näistä maista ei ole riittävän omavarainen tuottaakseen elintarvikkeita paikallisen kulutuksen tyydyttämiseksi.
- "Globaali Eurooppa kilpailijana maailmassa" -asiakirjassa käsitellään EU:n kauppastrategiaa ja se osoittaa, että kahdenvälinen ja alueellinen vapaakauppapolitiikka edistää EU:n pääsyä kehitysmaiden raaka-ainemarkkinoille ja maatalouden hyödykkeiden markkinoille, jotka avautuvat EU:n suuryhtiöille pienen mittakaavan viljelijöiden ja orastavan teollisuuden kustannuksella.
- EU:n kehitysmaiden markkinoille pääsy on käytännössä siirtynyt raaka-aineiden vientiin, jota verotetaan vähemmän kuin jalostettuja tuotteita. Tämä politiikka pitää kehitysmaat EU:n teollisuuden raaka-aineiden tuottajina.
- Rahoitusalan vapauttaminen – johon kuuluvat keinottelevat ja vaihtelevat rahavirrat, joita kehitysmaat eivät voi kummemmin hallita – on luonut kansainvälisellä tasolla merkittävää epävakautta, joka vaikuttaa tuhoisasti kehitysmaiden talouksiin.
- Erilaiset neuvoteltavina olevat assosiaatio- ja vapaakauppasopimukset saattavat johtaa pankki- ja rahoituspalvelualojen vastuuttomaan vapauttamiseen ja siihen, että jo köyhtyneitä yhteisöjä uhkaavat turvattomat rahoitustuotteet, keinottelu, veronkierto jne.
- Komissio palautti vuonna 2009 maitotuotteiden vientituet, ja maitotuotteita viedään lähinnä AKT-maihin, kun taas köyhien maiden markkinat ovat suojaamattomia. Maidon maailmanmarkkinahinnat esimerkiksi dominoivat AKT-maiden hintoja ja hintojen tuntuva vaihtelu vaikuttaa vakavasti paikallisiin maataloustuottajiin ja maitoalaan (tuontiriippuvuus on noussut jyrkästi ja paikallisten hintojen kehitys kärsii). Nigerian

väestöstä 80 prosenttia on karjankasvattajia, ja maitotuotteiden maahantuonti on nelinkertaistunut vuodesta 1996 ja EU:n osuus maahantuonnista on 65 prosenttia.

- EU on merkittävä aseviejä, ja se vie tai helpottaa asekuljetuksia rajojensa yli. Vaikka EU antaa huomattavasti kehitysapua, se vie joko välittömästi tai välillisesti aseita samoihin maihin, jotka käyttävät miljoonia kehitysrahastoihin (viidentoista jäsenvaltion EU käyttää vuosittain noin 70 miljardia euroa kehitysrahastoihin, kun taas EU:n aseviennin arvo on vuositasolla noin 360 miljardia euroa).
- Kalakantojen liikapyynti jatkuu myös uusien kalastuskumppanuussopimusten aikana, koska usein ei ole olemassa luotettavia tieteellisiä tietoja kestävien enimmäissaaliiden määrittämiseksi. Paikallisilla kalastajilla ei ole etuoikeutettua pääsyä kalastusvesille, ja Euroopan alusten tuettu kilpailu vahingoittaa heitä vielä lisää. Tässä tapauksessa paikallinen jalostusteollisuus, jolla on tuotantoketjun suurin lisäarvopotentiaali, saa vähän tukea.
- EU on ottanut näkyvästi poliittiseen ohjelmaansa kestäväen kehityksen, metsien tuhoutumisen ja siihen kytkeytyvät elävän luonnon monimuotoisuuden menetykset, ilmastonmuutoksen ja köyhyyden lievittämisen. Metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa (FLEGT) koskevan toimintasuunnitelman mukauttaminen nivoo kaikki osatekijät johdonmukaiseksi kestäväen kehitystä koskevaksi politiikaksi. EU ei kuitenkaan vaikuta juuri edistyneen näiden sitoutumisten täyttämässä. Nykyinen FLEGT:in täytäntöönpano ei vaikuta ratkaisevasti laittomien ja tuhoisien hakkuiden torjumiseen.
- EU ei leikkaa koko maapallon lämpenemistä ajatellen riittävästi päästöjään, jotta kahden celsiusasteen tavoite saavutettaisiin ja lämpötilan maailmanlaajuinen nousu tuntuu ensin ja pahimmin kehitysmaissa. EU-maiden olisi karsittava jopa 70 prosenttia päästöistään ja toistaiseksi kehitysmaiden ilmastorahoitusta varten ei ole tehty riittävästi konkreettisia sitoumuksia eikä vähiten kehittyneiden maiden kanssa tehdä todellista teknologian siirtämisen yhteistyötä (useimmat puhtaan kehityksen mekanisme koskevat hankkeet toteutetaan Kiinan kaltaisten nousevan talouden maiden kanssa).
- EU:n rajoilla on vuodesta 1988 lähtien kuollut 14 794 ihmistä, ja tässä on kyse lehdistön dokumentoimista tapauksista. Vastaavasti taas Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) talousarvio kaksinkertaistui 2007–2009. Laittoman maahanmuuton torjumiseen kohdennettu EU:n talousarvio taas kuusinkertaistui samalla kaudella. Muutamat esimerkit kuvaavat, kuinka tärkeää tästä politiikasta on tullut: EU:n jäsenvaltiot toimeenpanivat vuonna 2007 yhteensä 174 275 maastakarkotusta; EU:n 27 jäsenvaltiossa rekisteröitiin vuonna 2008 lähes 240 000 turvapaikkahakemusta eli 480 hakemusta miljoonaa asukasta kohti; näistä pyynnöistä hylättiin jopa 73 prosenttia ja ainoastaan 24 425 turvapaikanhakijalle (13 prosentille) myönnettiin pakolaisen asema, 18 560 (10 prosenttia) sai toissijaista suojelua ja 8 970:lle (10 prosentille) myönnettiin oleskelulupa humanitaarisista syistä.

Luettelo ei ole kattava, vaan siihen voitaisiin lisätä paljon useampia epäjohdonmukaisuuksia. Vaikka kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden prosessi käynnistyi vuonna 2005, asiassa ei ole juurikaan tapahtunut aitoa edistymistä. Tilanne ei kohene, jos käsitellään ainoastaan yksittäisiä ongelmia: monet esitetyistä epäjohdonmukaisuuksista ovat

järjestelmälle luonteisia. EU:n lyhyen aikavälin edut menevät usein pitkäaikaisten etujen ja kehitystavoitteiden edelle.

Mietinnön tarkoituksena on käsitellä jäljelle jääneitä epäjohtonmukaisuuksia ja korostaa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden rakenteellisia ongelmia. Lisäksi esittelijä toivoo, että EU:n toimielimet olisivat paremmin tietoisia kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta että Euroopan parlamentti lisäisi osallistumistaan komission kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden prosessiin ja parantaisi johdonmukaisuutta itse parlamentissa. Tämän vuoksi esittelijä sisällytti mietintöön itse parlamentin tekemiä tarkistuksia.

Eräänä mietinnön keskeisenä ehdotuksena on ottaa käyttöön kantelujen tekomekanismi, joka voisi toimia EU:ssa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden kiintopisteenä, joka ottaa vastaan muutoksenhakupyynnöitä ja laatii riippumattomasti selontekoja politiikkojen epäjohtonmukaisuudesta. Esittelijä ehdottaa tähän tehtävään oikeusasiamiestä, koska hän voisi käyttää olemassa olevia rakenteita. Jos eurooppalainen hallinto – siis tässä tapauksessa lähinnä komissio – ei noudata lainsäädäntöä tai loukkaa ihmisoikeuksia, kyse on vähintäänkin kehnosta toiminnasta ilmenneistä epäkohdista, joita oikeusasiamies voi tutkia myös omasta aloitteestaan, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa todetaan. Eräs tällainen oma-aloitteinen tutkimus esimerkiksi johti EU:n asiakirjojen julkista saatavuutta koskeviin ensimmäisiin säännöksiin, kun neuvosto, komissio ja (myöhemmin) parlamentti tekivät päätökset asiasta.

Lisäksi lainsäädännön rikkominen ja ihmisoikeuksien loukkaaminen merkitsisivät samalla selvästi epäjohtonmukaisuutta, jota komission tiedonannolla pyritään välttämään. Se olisi lopuksi ristiriidassa unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden ja periaatteiden kanssa sellaisina kuin niistä on määrätty Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklassa.

Oikeusasiamiehellä ei myöskään olisi toimivaltakiistoja kehitysmaiden kansallisten valvojen kanssa, koska hänen toimivaltansa rajoittuu Euroopan unionin toimielimiin ja laitoksiin – jotka taas ovat yleensä kansallisten valvojen valtuuksien ja toimivallan ulottumattomissa.

Oikeusasiamiehen toimivaltaa ei tarvitsisi tarkistaa. Oikeusasiamies sitoutui julkisesti siihen, että hän tutkii asian omasta aloitteestaan, jos kantelun tekijän asema on ainoa syy siihen että muutoin kelvollista kantelua ei katsota hyväksyttäväksi. Toisena esimerkkinä on Euroopan parlamentin oma vetoomusvaliokunta, joka voi käsitellä (mutta joka ei ole velvoitettu niin tekemään) muiden kuin jäsenvaltioiden kansalaisten tai jäsenvaltiossa asuvien vetoomuksia.

Jos oikeusasiamies toteaa vastauksena Euroopan parlamentin esittämään pyyntöön, että hän on halukas käynnistämään tutkimuksen omasta aloitteestaan otettuaan vastaan kanteluita epäjohtonmukaisuudesta relevanttien tavoitteiden, periaatteiden tai kriteerien kanssa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa, tämä ei tarkoita, että oikeusasiamies olisi velvoitettu käyttämään toimivaltaansa muita kysymyksiä koskevien kantelujen tutkimiseen.

Vastaava järjestely on jo toteutettu, sillä Euroopan parlamentti ehdotti vuonna 2007 Euroopan oikeusasiamiehen toimintaa koskevasta vuosikertomuksesta 2006 laaditussa Sbarbatin mietinnössä¹ Margrete Aukenin tekemän kahden tarkistuksen² perusteella Euroopan investointipankin ja oikeusasiamiehen yhteisymmärryspöytäkirjaa.

¹ A6-0301/2007

² on erittäin tyytyväinen Euroopan oikeusasiamiehen ilmoitukseen siitä, että hän aikoo käsitellä Euroopan investointipankin (EIP) lainatoimintaa EU:n ulkopuolella käyttäen toimivaltaansa tutkimusten suorittamiseen omasta aloitteesta, ja toteaa, että oikeusasiamiehen on arvioitava ja varmistettava sisäiset valmiudet asiaa koskevien kanteluiden käsittelemiseksi; kehottaa oikeusasiamiestä harkitsemaan yhteisymmärryspöytäkirjan tekemistä EIP:n kanssa elinten välisistä yhteistyömenettelyistä, jotka koskevat oikeusasiamiehen toimivaltaa tutkia kanteluista EIP:n toiminnan hallinnollisista epäkohdista; katsoo, että EIP:n olisi parasta tiedottaa aktiivisesti henkilöille, joita sen rahoittamat hankkeet koskevat, mahdollisuudesta tehdä kantelu oikeusasiamiehelle, myös siinä tapauksessa, että henkilöt ovat kolmansien maiden kansalaisia ja asuvat EU:n ulkopuolella;

2.3.2010

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysyhteistyövaliokunnalle

EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta
(2009/2218(INI))

Valmistelija: Vital Moreira

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysyhteistyövaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa johdonmukaisuuden merkitystä kauppaa- ja kehityspolitiikassa kehityksen edistämiseksi ja täytäntöönpanon toteutumiseksi; panee tältä osin tyytyväisenä merkille vuoden 2009 EU:n kertomuksen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (KOM(2009)0461) ja kauppapolitiikan pääosaston tasapainoisen lähestymistavan sen pannaessa täytäntöön kauppasopimuksia, jotka eivät pelkästään edistä EU:n strategisia taloudellisia intressejä vaan myös korostavat hyvän hallintotavan ja eurooppalaisten perusarvojen toteutumisen tarvetta;
2. panee merkille, että kauppapolitiikan on oltava johdonmukaista muiden politiikkojen kanssa (ympäristö- ja sosiaalipolitiikka), etenkin niiden kauppasopimusten osalta, jotka sisältävät kannustimia biopolttoaineiden tuottamiselle kehitysmaissa;
3. korostaa, että Euroopan unioni on ylivoimaisesti merkittävin tuenantaja maailmassa (EU:n tuki oli 49 miljardia euroa vuonna 2008 eli 0,40 prosenttia BKTL:sta) ja että tukimäärien odotetaan nousevan 69 miljardiin euroon vuonna 2010, jotta kunnioitetaan Gleneaglesin G8-huippukokouksessa vuonna 2005 annettua yhteistä lupausta eli että annetaan 0,56 prosenttia Euroopan unionin BKTL:sta; huomauttaa, että näin saataisiin 20 miljardia euroa lisävaroja kehitystavoitteisiin;

4. palauttaa mieliin, että kauppaa- ja kehityspolitiikan on oltava johdonmukaista, ja korostaa, että kauppasopimusten täytäntöönpanon on tarjottava komissiolle mahdollisuus edistää hyvää hallintotapaa ja eurooppalaisten perusarvojen noudattamista;
5. korostaa, että ammattijärjestöjen ja -liittojen järjestelmällinen kuuleminen sosiaalisten ja ympäristöstandardien täytäntöönpanosta EU:n ulkopuolisissa maissa ja erityisesti ennen talouskumppanuussopimusten tekemistä tai GSP+-aseman myöntämistä voisi varmistaa paremman johdonmukaisuuden kestävästä kehityksestä kehitysmaissa hyödyttävässä kauppapolitiikassa;
6. toteaa, että komission kauppaa tukevan avun seurantakertomuksen 2009 (KOM(2009)0160 lopullinen, s. 30) mukaan EU:n kauppaa tukevaa apua koskevat sitoumukset Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille romahtivat 2 975 miljoonasta eurosta vuonna 2005 aina 2 097 miljoonaan euroon vuonna 2007 ja että AKT-valtioiden osuus EU:n kauppaa tukevan avun kokonaissitoumuksista putosi tuona samana aikana 50 prosentista 36 prosenttiin, mikä ei ole johdonmukaista, kun muistetaan aiemmat lupaukset asettaa köyhyyden poistaminen ja kehitys etusijalle;
7. panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille kaikki nykyiset kauppaa kehitysmaiden kanssa koskevat aloitteet EU:n ja WTO:n tasolla ja erityisesti "Kaikki paitsi aseet"-aloitteen (EBA), yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP ja GSP+), epäsymmetrisyyden ja siirtymäkaudet kaikissa eurooppalaisissa kumppanuussopimuksissa (EPA) sekä kauppaa tukevaa kehitysyhteistyötä koskevan ohjelman 2010–2011; kehottaa tarkistamaan viimeksi mainitun, jotta sillä voitaisiin vaikuttaa laajemmin kestävään kehitykseen;
8. katsoo, että Euroopan unionin hiljattain tekemä päätös maitojauheen ja muiden maitotuotteiden vientituen palauttamisesta, millä pääasiassa tuetaan Euroopan maatalousliiketoimintaa kehitysmaiden köyhien viljelijöiden kustannuksella, rikkoo räikeästi kehitykseen vaikuttavien politiikanalojen johdonmukaisuuden peruseriaatteita, ja kehottaakin neuvostoa ja komissiota kumoamaan päätöksen välittömästi;
9. korostaa kehitykseen vaikuttavien politiikanalojen johdonmukaisuutta koskevien merkityksellisten näkökohtien huomioonottamista kahdensivuisissa ja alueellisissa kauppasopimuksissa ja WTO:n sääntöjärjestelmään vakaasti pohjautuvissa monenvälisissä kauppasopimuksissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti kaikkien sellaisten muiden WTO:n kumppanien kanssa, jotka voivat myötävaikuttaa siihen, että Dohan kierrokselle saadaan tasapainoinen, kunnianhimoinen ja kehityssuuntautunut päätös aivan lähitulevaisuudessa;
10. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin kauppaa tukevaa kehitysyhteistyötä koskeva EU:n strategia (Aid for Trade), jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi yhteisöltä, miljardi jäsenvaltioilta);

11. painottaa, että niin sanotut Singaporen aiheet, kuten palvelujen vapauttaminen, investoinnit ja julkiset hankinnat, kilpailusääntöjen käyttöönotto ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen tiukempi valvonta, eivät auta saavuttamaan kahdeksaa vuosituhannen kehitystavoitetta;
12. kehottaa kehitysmaita ja etenkin niitä, jotka saavat eniten tukea EU:lta, varmistamaan hyvän hallintotavan kaikissa julkisissa yhteyksissä ja etenkin saadun tuen hallinnoinnissa, ja kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin tuen avoimen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;
13. toistaa kantansa, että EU:n olisi tuettava kehitysmaita, jotka käyttävät TRIPS-sopimukseen sisältyviä joustomahdollisuuksia voidakseen tarjota kohtuuhintaisia lääkkeitä osana omia kansanterveysohjelmiaan;
14. panee tyytyväisenä merkille elintarviketurvaa koskevan suojalausekkeen talouskumppanuussopimuksissa ja kehottaa komissiota varmistamaan sen tehokkaan täytäntöönpanon;
15. valittaa, että TRIPS+-määräykset on sisällytetty EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimukseen ja sopimukseen, joista neuvotellaan Andien yhteisön ja Keski-Amerikan maiden kanssa, koska ne vaikeuttavat elintärkeiden lääkkeiden saatavuutta;
16. panee tyytyväisenä merkille komission hiljattain esittämät kommentit, joiden mukaan se aikoo tarkastella uudelleen asetusta (EY) N:o 1383/2003, jolla on ollut tahattomia vaikutuksia kehitysmaihin tarkoitettujen rinnakkaislääkkeiden kauttakulkuun EU:ssa;
17. katsoo, että sellaiset aloitteet kuin Unitaidin patenttipooli HIV/AIDS-lääkkeille, voivat auttaa lisäämään johdonmukaisuutta EU:n terveyspolitiikassa sekä teollis- ja tekijänoikeuspolitiikassa;
18. panee tyytyväisenä merkille, että komissio tukee ehdotuksia alkuperäisväestöjen auttamisesta niiden perinnetiedon ja geneettisten resurssien hyödyntämisessä;
19. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon ne ehdot, joita parlamentti asettaa puoltavan lausunnon antamiselle kauppasopimusten tekemiseksi, jotta varmistetaan, että kauppapolitiikan pääosastolla on johdonmukainen mandaatti kauppaneuvotteluihin;
20. panee tyytyväisenä merkille komission todenneen, että EU voisi alentaa ympäristöystävällisten tuotteiden tariffeja yhdessä samanhenkisten maiden kanssa, jos WTO:ssa ei saada aikaan sopimusta asiasta;
21. tukee komissiota sen pyrkiessä helpottamaan teknologian siirtoa kehitysmaihin ja etenkin sellaisen vähäpäästöisen ja ilmastonmuutoksen kestävä teknologian siirtoa, joka on välttämätöntä ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi;
22. tunnustaa EU:n GSP+-järjestelmän merkittävän aseman hyvän hallintotavan ja kestävä kehityksen edistämässä kehitysmaissa ja kannustaa komissiota varmistamaan, että

väline on toimiva ja että ILO:n ja YK:n yleissopimukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön paikan päällä;

23. tunnustaa rahalähetyksen taloudellisen merkityksen kehitykselle, mutta korostaa tarvetta käsitellä niin sanottua aivovientä kahdenvälisen kauppasopimusten täytäntöönpanon yhteydessä ja etenkin terveydenhuollon alalla;
24. korostaa monien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työtä EU:n monikansallisten yritysten kehitysmaissa harjoittaman veronkierron estämiseksi; pyytää komissiota ottamaan niiden suositukset huomioon tulevissa neuvotteluissa;

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.2.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 16 -: 4 0: 8
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Catherine Bearder, José Bové, George Sabin Cutaş, Mário David, Salvatore Iacolino, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Matteo Salvini, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Patrice Tirolien

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	27.4.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, David-Maria Sassoli, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Proinsias De Rossa, Santiago Fisas Ayxela, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Cristian Dan Preda, Patrizia Toia